

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.384/2022/3.

A Fővárosi Ítéltábla a Moldován és Társai Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Nyizsnyovszki Alexandr Miklós ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek a dr. Soós Péter ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt I.r. alperes „felszámolás alatt” (I.r. alperes címe1) I. rendű, valamint a Sziller Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Sziller Viktor ügyvéd) által képviselt II.r. alperes (II.r. alperes címe) II. rendű, továbbá a dr. Szabolcs András ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt III.r. alperes (III.r. alperes címe) III. rendű alperes ellen kölcsön visszafizetése, szerződés érvénytelenségének megállapítása és járulékai iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. október 14. napján kelt 27.P.20.044/2020/132. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, a felperes által a II. rendű alperesnek fizetendő perköltség összegét 4.784.830 (négymillió-hétszáznyolcvannégyezer-nyolcszázharminc) forint + 1.291.904 (egymillió-kétszázkilencvenegyezer-kilencszáznegy) forint áfa, mindösszesen 6.076.734 (hatmillió-hetvenhatezer-hétszázharmincnég) forint összegre leszállítja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 97.000 (kilencvenhétezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból, és 330.000 (háromszázharmincezer) forint lerótt fellebbezési illetékből álló másodfokú részperköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés szempontjából irányadó releváns tényállás szerint az I. rendű alperes jelenleg felszámolás alatt áll. 2015. október 16. és 2017. november 16. között felperes, mint kölcsönadó és I. rendű alperes, mint adós között több kölcsönszerződés jött létre. A II. és III. rendű alperes a kölcsönök visszafizetéséért készfizető kezességet vállalt.

[2] Felperes és II. rendű alperes közös megegyezéssel II. rendű alperes kötelezettségvállalását megszüntette. Ezt követően felperes és I. rendű alperes között további hat kölcsönszerződés jött létre.

[3] A felperes keresetében az általa nyújtott kölcsönök ügyleti és késedelmi kamattal növelt összege, továbbá perköltség egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket.

[4] Az elsőfokú bíróság a 2022. október 14-én kelt 27.P.20.044/2020/132. számú ítéletével az I. rendű és a III. rendű alperessel szemben marasztaló határozatot hozott, az I. rendű alperes tekintetében a keresetnek helyt adott, III. rendű alperes tekintetében részben adott helyt. A kölcsönszerződéseket biztosító II. rendű alperest terhelő készfizető kezesség fennállása hiányában a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet megalapozatlannak értékelte és azt teljes egészében elutasította.

A perköltségre vonatkozó döntésénél utalt arra, a teljes egészében pernyertes II. rendű alperes megbízási szerződés alapján 8.000.000 forint + áfa összegben jelölte meg a perköltségigényét, de megbízási szerződést nem csatolt be, ezért a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján 10.101.580 forintban határozta meg az őt megillető perköltséget és ennek megfizetésére kötelezte a felperest.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen csak a felperes és csak a II. rendű alperes részére fizetendő perköltség tekintetében terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet felperes II. rendű alperessel szembeni perköltségben marasztalására vonatkozó rendelkezését megváltoztatni azzal, hogy elsődlegesen felperes II. rendű alperesnek 5.728.917 forint perköltséget fizessen meg, másodlagosan pedig 6.076.734 forint perköltséget. Kérte továbbá a másodfokú perköltségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a rendelkezései szerint megállapítani, a vitássá tett perköltség összegét 4.372.663 forintban, a lerovandó illeték összegét 349.813 forintban jelölte meg, az illetéket elektronikus úton megfizette.

Előadta, az ítélet szerint II. rendű alperes részére 10.101.580 forint perköltséget kell megfizetnie. Az ítélet indokolása szerint II. rendű alperes 8.000.000 forint + áfa, azaz 10.160.000 forintban jelölte meg a perköltségigényét, de nem csatolt be megbízási szerződést, ezért az IM rendelet alapján történt részére a perköltség megfizetése a 258.482.971 forint pertárgyértékre tekintettel.

[6] Előadta, az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 21. § (2) bekezdés d) pontját, a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdését, illetve a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontját és 3. § (2) bekezdés a), c) pontjait. Ismertetve az általa hivatkozott jogszabályokat, előadta, a perköltség felszámítása jogintézménye bevezetésével a jogalkotó a perköltség megtérítéséhez való jogot a felek rendelkezése alá vonta, összhangban a Pp. 2. §-ával. Ennek jelentősége egyrészt, hogy csak akkor rendelkezik a bíróság a perköltségről, ha a fél azt felszámította, másrészt csak a felszámításban feltüntetett költségekről rendelkezhet, és csak az abban meghatározott összeg erejéig. Részletezve a Pp. 81. §-át, rögzítette, a félnek főszabály szerint meg kell jelölnie az igényelt költség fajtáját, annak összegét, a felmerülés lényeges

körülményeit. Az elsőfokú bírósági ítélet megállapította, bár alperes megbízási szerződésre hivatkozott, de a Pp. 81. § (2) bekezdése ellenére okirattal nem igazolta a szerződés létét, tartalmát, a felszámított perköltség összegét.

[7] Mivel II. rendű alperes nem tudta igazolni a perköltség felmerültét, illetve a megbízási szerződés létét, tartalmát, a bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a felszámított perköltségigényt bizonyítottság hiányában elutasítja. A Pp. 82. § (3) bekezdését idézte ebben a körben, azzal, a felszámítani elmulasztott vagy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni.

[8] A II. rendű alperes a perköltséget felszámította, bár megbízási szerződést nem csatolt, de a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja alkalmazásának nem volt akadálya. Az elsőfokú bíróság azonban a II. rendű alperes tekintetében tévesen vette alapul pertárgyértékként a főadós I. rendű alperessel szemben érvényesített 258.482.971 forint követelést. A Pp. 21. § (2) bekezdés d) pontjára hivatkozott, mely szerint a biztosíték, a készfizető kezesség értéke határozza meg a pertárgyértéket és ez II. rendű alperes esetében 691.924,29 euró, azaz 231.095.794 forintot tesz ki. Részletezve az IM rendelet szerinti számítást előadta, a 231.095.794 forint pertárgyértékre tekintettel a perköltség 4.510.958 forint + áfa (1.217.959 forint), mindösszesen bruttó 5.728.910 forint lenne.

[9] Ha az elsőfokú ítélet indokolása helyes és megalapozott, akkor a 258.482.971 forint pertárgyértékre tekintettel viszont 4.784.830 forint +1.219.904 forint áfa, azaz bruttó 6.076.734 forint lenne. Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése így jogszabályellenes,

[10] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[11] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[12] A fellebbezés túlnyomórészt megalapozott az alábbiak folytán.

[13] A Fővárosi Ítéltábla a felperes által a II. rendű alperes javára fizetendő perköltség összegének leszállítására irányuló fellebbezést bírálta el, az ítélet egyéb, nem fellebbezett rendelkezéseit a fellebbezés Pp. 370. § (1) bekezdésében foglalt korlátjára figyelemmel nem érintette.

[14] A Fővárosi Ítéltábla osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a II. rendű alperes a perköltséget felszámította, bár megbízási szerződést nem csatolt, de a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja alkalmazásának nem volt akadálya. Az elsőfokú bíróság helytállóan vette alapul pertárgyértékként a főadós, I. rendű alperessel szemben érvényesített 258.482.971 forint követelést. A felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a Pp. 21. § (2) bekezdés d) pontja a jelen perben figyelembe veendő, ugyanis a felperes kereseti kérelmében egyetemlegesen kérte a főadós I. rendű alperest és II. rendű alperest marasztalni a főadóssal szemben előterjesztett követelés tekintetében. Ennek folytán a Pp. 21. § (1) bekezdése szerinti pertárgyérték II. rendű felperessel szemben is 258.482.971 forint.

[15] Az elsődleges fellebbezés így alaptalan.

[16] A másodlagos fellebbezés azonban alapos. A 258.482.971 forint pertárgyértékre tekintettel a II. rendű alperesnek járó perköltség 4.784.830 forint +1.219.904 forint áfa, mindösszesen 6.076.734 forint. A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése és (2) bekezdés c) pontja figyelembevételével ugyanis a megállapítható perköltség a 10 millióig terjedő összegre 5 %, azaz 500.000 forint, a 20 és 100 millió forint közötti 90 milliós összegre 3 %, azaz 2.700.000 forint és a 100 millió forint feletti 158.482.971 forintba vetítve pedig 1 %, azaz 1.584.829 forint, ez pedig mindösszesen 4.784.830 forint +1.291.904 forint áfa, mindösszesen 6.076.784 forint.

[17] Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla - az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve - a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ítélet fellebbezett, a II. rendű alperes javára fizetendő perköltségre vonatkozó rendelkezését a rendelkező rész szerint részben megváltoztatta és a II. rendű alperesnek járó perköltség összegét 6.076.734 forintba leszállította.

[18] A felperes 94,33 %-ban lett pernyertes, ennek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján megfizetett fellebbezési illeték, illetve a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a szerint megállapított perköltség megfizetésére kötelezte a II. rendű alperest felperes javára.

Budapest, 2023. március 1.

dr. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelével: